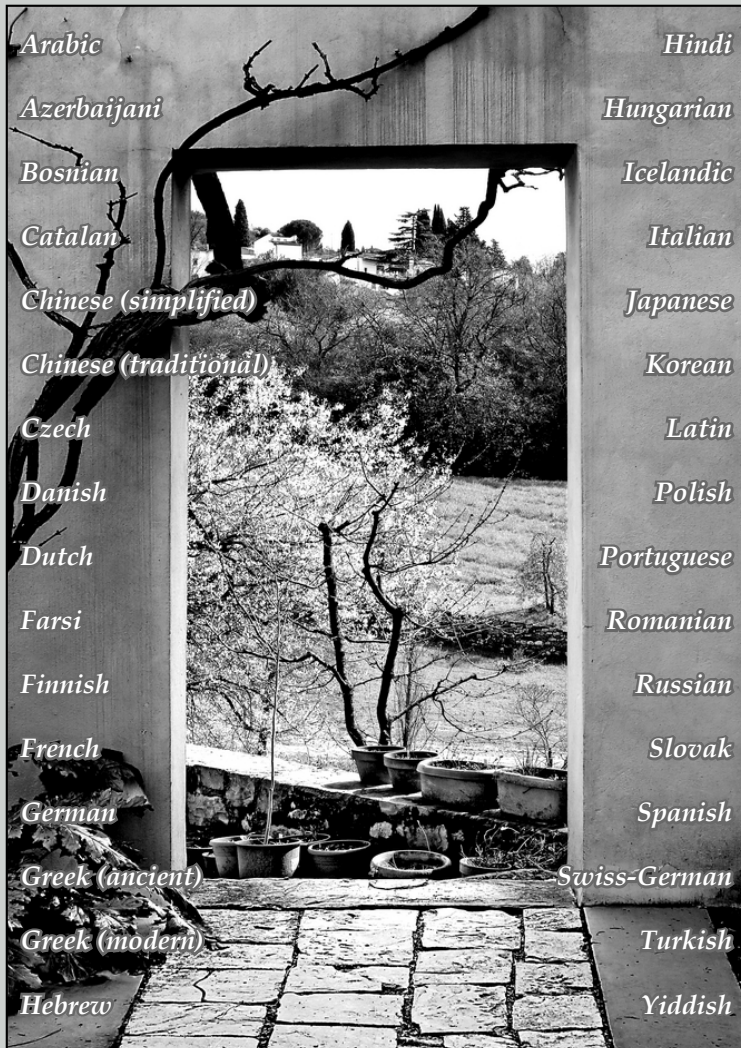

VILLA I TATTI
THE HARVARD UNIVERSITY CENTER
FOR ITALIAN RENAISSANCE STUDIES

On the Future of I Tatti

Berenson's words in the languages
of the I Tatti community

Introduction

In his 1956 statement “On the Future of I Tatti,” Bernard Berenson expressed the desire that his estate be transformed into an “institute to promote aesthetical and humanistic . . . interests.” Such sentiments were hardly new to Berenson. Already in his 1928 will, BB specified that I Tatti should become “headquarters for mature students intending to be scholars in Art who are eager and able to devote four or five years abroad in studying the artistic achievements of past epochs of Civilization, especially in Italy.” Berenson wanted them to “acquire a more complete understanding and appreciation of the human spirit and of the aesthetic genius as manifested in artistic creation and achievement.” Bernard and Mary Berenson discussed these plans for decades, and references to the Harvard Center appear in letters they both wrote from at least the second decade of the twentieth century. In the preface to *A Modern Pilgrimage* (1933), Mary publically expressed their goal that the library would be “for future students, who, as we hope, will benefit from the ‘Institute for Humanistic Studies’ which we mean to found under the auspices of our common university, Harvard.” A few years later, the *Fiftieth Anniversary Report of the Harvard College Class of 1887* related BB’s intentions for I Tatti: “to serve as an institute for the study of the art of the Mediterranean world in all its phases.” By 1956, in midst of the Cold War, BB looked forward to the day when Fellows would include not only scholars from North America and Europe but also “particularly gifted individuals from other countries, including the Soviet Block and the Far East.” Over the following decades, the Harvard University Center for Italian Renaissance Studies has welcomed many Fellows from Eastern Europe. In 2010, Director Lino Pertile made a special effort “to reach out to Italian Renaissance scholars from areas that have been under-represented at I Tatti, especially those living and working in Asia, Latin America, the Iberian Peninsula, the Mediterranean basin, and Arabic speaking nations.” Since then, members of the I Tatti community have included scholars from twenty nine countries, often for the first time. Many of them have translated, into the languages of I Tatti, the excerpts from Berenson’s statement that Professor Pertile read three times a year at each orientation.

Fellows 1984/1985

Fifty years after Berenson wrote his statement "On the Future of I Tatti", the villa welcomes over 30 appointees each year, including full-year Fellows, short-term Fellows, and Visiting Professors.

Fellows 2014/2015

On the Future of I Tatti *

Bernard Berenson, Vallombrosa, 18 August 1956

I want to put down in writing my ideas for the future of the institution that is to use I Tatti and my entire estate after my demise.

Our present western world is harassed, hustled and driven. It excludes leisure, tranquility, permits no unexciting pursuits, no contemplation, no slow maturing of ideas, no perfecting of individual style.

Therefore my first and foremost wish is to establish fellowships that will provide leisure and tranquility to sixteen or more promising students.

I would like them to have yearly stipends of 5000 dollars each, at present purchasing value, which would be twice the amount stated in my will. When the fellowship fund is assured and the institute fully organized, the plan would be to begin with four or more fellows the first year, adding four or more the second year, again four or more the third year and once more four or more in the fourth. In the fifth year the first lot would go and the next one come in. From then on there would be a regular rotation: each year four or more fellows would leave and four or more would come in.

I would like half of these fellows to be appointed from the United States and Canada, four or more from England, and one or more each from Sweden, Norway, Denmark and Holland. I omit France and Germany because these countries already have institutions in Florence. With the approval of Harvard University, the Advisory Committee hereafter referred to should make recommendations about making exceptions when needed to my suggestions as to the composition of the fellows. It might happen that particularly gifted individuals from other countries, including the Soviet Block and the Far East, would seem more promising than Anglo-Saxons of the same year and more eligible as fellows.

I would like these fellows to be no younger than 25 and no older than 35. Students who are still candidates to Ph.D.'s should be excluded and the selection made from those whose attitude towards art and literature and thought and their history is not merely archeological and, in the German sense of the word, "philological," but psychological and empirical, founded on direct and loving contact with the work of art and not on book-learning. I should wish them to have complete leisure in these four years while maturing to be creative writers and teachers in the interpretation of art of every kind,

including the verbal as well as the visual arts and not excluding fiction and verse. Research for the lust of mere research is not to be encouraged.

In a sense I venture to confess that I would like the fellows of I Tatti to continue what all my life long I have been trying to do but have only faintly succeeded in doing. I would like them to take as models Goethe and Winckelmann, Ruskin and Pater, Burckhardt and Wölfflin, rather than mere antiquarians or mere attributors of the type of Cavalcaselle, Bodmer and their likes. I would like them to write about the way artists and their works have been appreciated through the ages rather than to concentrate on the material history or the provenance of the given work of art. In short, I want this institute to promote aesthetical and humanistic rather than philological and antiquarian interests.

If possible the fellows should live as an intellectual group at I Tatti and its dependencies or in Florence half the year. Nothing opens mind and heart like free discussion of gifted maturing individuals coming together with their own national traditions and differing attitudes and approach. During the other six months they shall be free to travel and to get new impressions or revise previous ones. I would prefer their travels to be confined to what was the ancient Oecumene, not going farther East than the Euphrates and not farther South than Egypt and the great desert of North Africa.

The best results may be expected from the most intimate possible acquaintance with our Hebrew, Greek, Roman, Mediaeval and Renaissance past as centred in the Mediterranean countries and their "Hinterland." Italy holds the dominant position in that region, having absorbed all the influences of the historical past while radiating its own influence to the West and the North, to France, Spain, England and Germany.

I have provided a library (which by the way could furnish the surest and completest biography of myself) **covering nearly every field of art and literature as well as all the ancillary material, historical, philological, and critical for rendering the arts intelligible, suggestive and inspiring.**

A person properly prepared who would use the I Tatti library for four years could not help coming out as a cultivated appreciator of all that art is and of what it has done to humanize mankind.

The library should be accessible to serious students of whatever nationality who could profit by using it.

I recommend that the serial publications should be continued or replaced by better ones (if any such appear) and that new books which promise to be of permanent value should be added to the extent that funds will permit. Dead books, by which I mean books of merely temporary interest gathered in a lifetime had better be given to any Italian libraries who may want them, rather than to attempt to sell them.

I would prefer my works of art to remain distributed over the house and not dumped into a separate room as a museum or gallery.

It is a great and earnest wish of mine that not a single square yard of the grounds now surrounding I Tatti from Ponte a Mensola up to the house and beyond should ever be alienated. I want them to serve as a protection against the invasion of the suburbs and to promote a feeling of free space and of distance. I should recommend that the permanent features of the garden, like trees and hedges, should be carefully kept up, reducing if necessary the expenditure on the cultivation of flowers.

I have every hope that whatever government prevails in Italy in the near and not too remote future will respect I Tatti and what it offers to students of promise interested in the pursuits that have absorbed my own life.

* The passages in bold are featured in the following translations.

For the complete text, see the I Tatti website: www.itatti.harvard.edu

Above: Mary and Bernard Berenson in Egypt, Spring 1922

Berenson in Arabic
translated by Pier Mattia Tommasino (VIT '11)
& Hussein Emará

”عن مستقبل” مركز جامعة هارفارد لدراسات عصر النهضة (I-Tatti)

أود أن أسطر هنا بعضاً من أفكارى عن مستقبل ”مركز هارفارد“ وعن تركتي بعد رحيلي عن هذه الدنيا.

إن عالمنا الغربي المعاصر مرهق ومخادع ومسير، يقضي على كل إحساس بالسكينة والطمأنينة ولا يسمح لنا إلا بممارسة مهين وأعمال مملّة. لا يعطينا الوقت الكافي للتأمل والاستبصار ولا الزمان اللازم لإنضاج الأفكار ويقف عائقاً في سبيل إحكام وإتقان أفراده لأساليبهم وأنماطهم الخاصة بهم. لذا كان من أوائل وأخر أمالي وطموحاتي خلق منح دراسية توفر فرصة البحث بهوء وسكينة لسته عشر طالباً أو أكثر من الطلاب الواعدين.

وفي هذا السياق أود أن أعترف أنني أردت من زملائي في ”مركز هارفرد“ مواصلة ما قضيت معظم حياتي في محاولة تحقيقه بالكاد. بالمختصر المفيد، أبغي أن يهتم ويعزز هذا المركز الاهتمامات الجمالية والإنسانية أكثر من اهتمامه بفقّه اللغة والآثار. وعلى قدر الإمكان، ينبغي للزملاء العيش في جماعة فكرية في المركز أو الوحدات التابعة له أو حتى في فلورنسا. فلا شيء يفتح القلب والعقل مثل النقاش الحر بين أفراد ذوي موهبة والمتوازي مع خلفياتهم وتقاليدهم القومية ومواقفهم المختلفة المنحى والنهج في الحياة.

لقد نجحت في إنشاء مكتبة ثرية تغطي تقريباً كل مجال في الفن والأدب وتقدم كل مساعدة ممكنة في مجالات التاريخ وفقه اللغة. مكتبة أساسية في جعل الفنون موحية وملهمة وجليّة. وكل شخص مؤهل جيداً يستخدم هذه المكتبة سيخرج منها وهو أكثر معرفة وتقديراً لمعنى الفن ودوره في أنسنة الجنس البشري. لكل ذلك، ينبغي لأبواب هذه المكتبة أن تظل مفتوحة لكل طالب جاد يمكن أن يستفيد منها أياً كانت الجنسية التي يحملها.

برنارد بيرنسون
١٨ أغسطس ١٩٥٦

Berenson in Azerbaijani
translated by Sama Mammadova (Intern 2014)

I Tattinin Gələcəyi Haqqında (parçalar)

Istərdim ölümümdən sonra İ Tattinin və mənim bütün əmlakımın gələcəyi haqqında öz fikirlərimi qələmə alım. Son zamanlar, bizim qərb dünyamız daimi təqib, tələsiklik və nizamlı hərəkət halındadır. O, sərbəst vaxtı, dincliyi istisna edir, nə həyəcan gətirməyən məqsədlərə, nə düşüncəyə, nə fikirlərin atdım-atdım püxtələşməsinə, nə də şəxsi üslubun mükəmməlləşməsinə izin verir. Ona görə də mənim ən əsas arzum 16 və ya ondan da artıq ümidverici tələbni boş vaxt və sakitliklə təmin ediləcək ittifaqlar təsis etməkdir. Müəyyən mənada, etiraf edirəm ki, İ Tattinin üzvlərindən istəyim üzvlərində ömrüm boyu çalışdığım, fəqət cüzi uğur qazandıgım, işləri davam etməkdir. Bir sözlə, arzu edirəm ki, bu institut filoloji və antikvar yox, estetik və humanist maraqların inkişafı üçün imkan yaratsın. Mümkündürsə, həmin üzvlər İ Tattidə və ona Florensiyada tabe olan ərazilərdə intellektual bir qrup kimi yaşasınlar. İnsanların zehinlərini və ürəklərini, bir araya gəlib özləri ilə milli adətlərini və dünyaya fərqli baxışlarını gətirən istedadlı, yetkinləşən şəxslərin sərbəst müzakirəsi kimi heç nə açə bilməz. Mən, incəsənəti anlaşıqlı, düşündürən və ilhamverici səviyyəyə yüksəltmək üçün, incəsənətin və ədəbiyyatın demək olar ki hər bir sahəsinə aid olan, üstəlik də əlavə materialları özündə toplayan bir kitabxana təsis etmişəm. İ Tatti kitabxanasını işlədən layiqi hazırlıq keçmiş heç bir şəxs oradan mədəni insan və bəşəriyyətə insanlığı öyrədən incəsənətin qədirbiləni olmadan çıxə bilməz. Bu kitabxana, ondan xeyir görə biləcək hər hansı bir millətin nümayəndəsi olan ciddi şagird üçün, əlçatan olmalıdır.

Bernard Berenson,
Avqust 18, 1956

Berenson in Bosnian
translated by Nadja Aksamija (VIT '13)

O budućnosti I Tatti (odlomci)

Želio bih da napišem neke moje ideje o budućnosti I Tatti i mog cjelokupnog posjeda nakon moje smrti. Naš zapadni svijet je danas izmučen, uvijek u žurbi i prepun ambicija. On ne uključuje odmor i tišinu, ne dozvoljava ništa što nije uzbudljivo, kao razmišljanje, sporo sazrijevanje ideja, ili perfekcioniranje ličnog stila. Zbog toga, moja jedina i najveća želja je da osnujem program za stipendiranje koji će omogućiti da šesnaest ili više perspektivnih studenata dožive taj odmor i tišinu. U određenom smislu, htio bih da ti stipendisti I Tatti-ja nastave ono što sam ja cijeli život pokušavao da uradim, ali sam samo djelomično uspio. Ukratko rečeno, želio bih da ovaj institut promovira estetske i humanitarne interese, a ne filološke i antikvarijske. Ako je moguće, stipendisti bi trebali živjeti zajedno u I Tatti-ju, ili u Firenci. Ništa ne otvara um i srce kao slobodna diskusija među talentovanim ljudima koji sazrijevaju i koji toj diskusiji pristupaju iz vlastitih nacionalnih tradicija i sa različitim mišljenjima i pogledima. Ja ostavljam biblioteku koja pokriva gotovo svako područje umjetnosti i književnosti, kao i pomoćni historijski, filološki i kritički material koji će omogućiti da umjetnost postane jasna, sugestivna i inspirativna. Osoba sa dobrim predznanjem koja bi koristila biblioteku I Tatti sigurno bi postala profinjeni poznavalac i poštovalac svega onoga što čini umjetnost i svega onoga što je umjetnost učinila da humanizira čovječanstvo. Biblioteka bi trebala biti dostupna svim ozbiljnim studentima bilo koje nacionalnosti koji bi njenim korištenjem profitirali.

Bernard Berenson
18. avgusta 1956

Berenson in Catalan
translated by Rossend Arqués (VIT '14)

Sobre el futur d'I Tatti (extractes)

Vull posar per escrit les meves idees sobre com veig el futur d'I Tatti i de tot el meu patrimoni quan jo ja no hi sigui. En el nostre món occidental trasbalsat, apressat i compulsiu, no hi ha lloc per a l'oci i la tranquil·litat ni per la recerca serena, ni s'hi permet la contemplació, ni la lenta maduració de les idees ni el perfeccionament individual. És per això que el meu primer i principal desig és atorgar beques de recerca que proporcionin oci i tranquil·litat a setze o més estudiants prometedors. Confesso, d'alguna manera, que voldria que els becaris d'I Tatti continuessin allò que al llarg de tota la meua vida he intentat portar a terme, però que només he aconseguit parcialment. M'agradaria que escrivissin sobre la manera com els artistes i les seves obres han estat valorats al llarg dels segles abans que concentrar-se en la història material o en la procedència d'una obra d'art determinada. És a dir, desitjaria que aquest institut promogués els interessos estètics i humanístics més que no pas els filològics i antiquaris. Si fos possible, doncs, els becaris haurien de viure a I Tatti i a les seves dependències o a Florència com a un grup d'intel·lectuals, perquè res no obre tant la ment i el cor com la lliure discussió de persones madures i amb talent que es reuneixen tot i aportant actituds i punts de vista diferents i les pròpies tradicions nacionals. He creat una biblioteca que abasta gairebé tots els camps de l'art i la literatura, així com tot el material auxiliar, històric, filològic i crític necessari per comprendre l'art i fer-ne font d'estímul i reflexions. Una persona degudament preparada que sigui usuària habitual de la biblioteca d'I Tatti no podrà sortir-ne sinó convertida en un entenedor versat en tot allò que té a veure amb l'art i en allò que ha humanitzat el gènere humà. La biblioteca ha de ser accessible als estudiants seriosos de qualsevol nacionalitat que puguin treure'n profit.

Bernard Berenson
18 d'agost de 1956

*Berenson in Chinese (simplified)
translated by Chen Liu (VIT '13)*

伊塔蒂之未来（节选）

离世之前，我要写下对伊塔蒂庄园以及我所有财产之未来的一些设想。当今西方世界，喧嚣熙攘，骚乱迷狂，我辈不胜其扰。闲暇与恬静既无处可寻，思想何以酝酿成熟，淡泊之追求、从容之思索、独立之风尚，皆不为世所容。因此，我的首要意愿即是创立研究基金，每年为十六名或更多青年才俊提供闲暇与安宁。就某种意义而言，我斗胆承认，我是想让伊塔蒂的学者继续我毕生为之奋斗却收获甚微的事业。简言之，我希望研究院倡导美学与人文追求，而非文献学与古物研究。倘若可能，伊塔蒂将成为智者雅集之所，他们将栖居在庄园属地或佛罗伦萨城中。他们天资聪颖，思想日益成熟，识见各有千秋，携自身民族传统齐聚一堂，畅所欲言，还有什么比这更能开启心智的呢？我所立之图书馆几能涵纳文艺诸领域，亦有历史文献及批评阐释艺理，激扬思辨。好学之士若有备而来，涵泳其中，必能晓悟艺术之本真及其何以成就人道。书山有路，伊塔蒂图书馆当不论国籍，惠益天下学人。

伯纳德·贝伦森
一九五六年八月十八日

Berenson in Chinese (traditional)
translated by Min-Ling Tsai (VIT '13) & Chi-Fang Sophia Li

論I Tatti未來的展望（不同段落摘錄自貝倫森原文）

在我故後，對於I Tatti的未來以及我所有的遺產，我有一些想法必須付諸於文字。我們現處的西方，深受功利主義所擾，使得我們的心思飄忙不定、所從事的學術產出都是受迫而做，不僅不被允許追尋看似無奇的研究，也無法在學宇間找到能夠安身立命、靜謐沉潛的治學之道。狂心不歇遏阻了內觀沉思，也處處阻撓學術思想的圓融熟成，更遑論能夠在學海中得以展演臻善至美的個人品風。因此，我的首要願望乃設置至少十六個研究獎學金，讓有為的年輕學者能無顧內之憂，安心專注地治學。在某意義上，我膽敢承認，我希望我的I Tatti研究員能夠替我完成我這輩子一直試圖完成、但卻幾乎沒有能力做到之事。簡言之，我希望這個機構能夠大力推動美學和人文素養，而非僅止於歷史語言學與古物研究。若有可能，這些I Tatti的研究員應該在我的莊園及其附屬地、或者是在佛羅倫斯建立一個學術社群，因為沒有任何方法，能夠比讓那些來自於不同學術傳統、迥異的文化背景以及運用不一樣學術方法的優秀研究員敞開心胸、自由交流討論，更能啟迪彼此。我所提供的圖書館館藏幾乎涵蓋了所有藝術、文學以及所有史學、語言學的輔助收藏，這些典藏對於藝術的理解、啟發與鼓舞非常重要。這個圖書館開放給任何國籍、有心耕耘人文領域的認真學者使用。任何一個準備好要到I Tatti研究的人，必定能夠成為能夠鑑賞藝術、教化人類、推動人類文明之文化人。

伯納德·貝倫森
1956年8月18日

Berenson in Czech
translated by Jan Stejskal (VIT '01, '03)

K budoucnosti I Tatti (výňatky)

Chci zde sepsat několik mých představ o budoucnosti I Tatti a celého mého majetku po mé smrti. Náš současný západní svět je přetížený, hektický a plný posedlosti. Není zde místa pro volný čas a klid. Nepřipouští svobodné bádání, kontemplaci, poklidné zrání myšlenek, zdokonalování osobitého stylu. Proto je mým prvním a nejdůležitějším přáním zřídit stipendia, která poskytnou volný čas a klid šestnácti nebo vícero nadějným studentům. V tomto smyslu si troufám přiznat, že bych si přál, aby stipendisté I Tatti pokračovali v tom, co jsem se snažil činit po celý svůj život, ale dosáhl jen mála. Ve stručnosti si přeji, aby tento institut podněcoval estetické a humanitní zájmy spíše než filologické a antikvární. Pokud možno, stipendisté by měli žít v intelektuálním společenství v I Tatti nebo na majetcích k ní příslušejících, či ve Florencii. Nic neotvírá mysl a srdce tolik, jako svobodná debata nadaných zralých osobností, které se společně sešly a přinesly své rozdílné národní zvyklosti, rozličné postoje a přístupy. Poskytl jsem knihovnu, která pokrývá téměř každou oblast na poli umění a literatury, stejně jako pomocný materiál historický, filologický a kritický, pro srozumitelné, přesvědčivé a inspirativní vykreslení umění a literatury. Osobnost řádně připravená, která by užívala knihovnu I Tatti, ji nemůže opustit a nezískat přitom kultivovaný obdiv ke všemu, co umění znamená a všemu co učinilo k polidštění lidstva. Knihovna by měla být přístupná seriózním studentům jakékoliv národnosti, kteří mohou těžit z jejího užití.

Bernard Berenson
18. srpna 1956

Berenson in Danish
translated by Morten Steen Hansen (VIT '07)

Om Tattis fremtid (uddrag)

Jeg ønsker at nedsætte skriftligt mine tanker om fremtiden for Tatti og min samlede ejendom efter min bortgang. Vor nuværende vestlige verden er forstyrret, trængselsfuld og urolig. Den udelukker fritid, ro, tillader ingen stille sysler, ingen kontemplation, ingen langsom modning af ideer, ingen perfektionering af personlig stil. Derfor er det først og fremmest mit ønske at skabe studieophold, som vil give fred og ro, til seksten eller flere lovende studenter. Jeg indrømmer, at på sin vis ønsker jeg, at stipendiaterne ved Tatti vil fortsætte, hvad jeg har forsøgt at gøre hele mit liv, men som det kun er lykkedes mig delvist. Kort sagt så ønsker jeg, at dette institut vil promovere æstetiske og humanistiske interesser snarere end de filologiske og antikvariske. Hvis muligt skal stipendiaterne leve sammen i et intellektuelt fællesskab i Tatti og dens ejendom, eller i Firenze. Intet åbner hjerte og sind som åbne diskussioner blandt dygtige, modnende individer som mødes, bringende med sig deres egne nationale traditioner, forskellige indstillinger og indfaldsvinkler. Jeg har stillet et bibliotek til rådighed som dækker næsten alle områder inden for kunst og litteratur samt underordnede områder - historiske, filologiske, kritiske - som gør kunstarterne forståelige, interessante og inspirerende. En person med den rette baggrund, som bruger Tatti biblioteket, kan ikke undgå at blive til en kultiveret værdsætter af hvad kunst er, og hvad den har gjort for at humanisere menneskeheden. Biblioteket bør være tilgængeligt for seriøse studerende, uanset nationalitet, som kunne drage fordel ved at benytte det.

Bernard Berenson
D. 18. august, 1956

Berenson in Dutch
translated by Joost Keizer (VIT '15)

Over de toekomst van I Tatti (fragmenten)

Ik wil mijn ideeën opschrijven over de toekomst van I Tatti en heel mijn landgoed na mijn overlijden. Onze huidige Westerse wereld is geplaagd, opgedrongen en gedwongen. Ze sluit vrije tijd, rust uit, laat geen ruimte voor onopwindende bezigheden, contemplatie, het langzaam laten rijpen van ideeën, het perfectioneren van een individuele stijl. Daarom is mijn eerste en voornaamste wens om een beurs in het leven te roepen die vrije tijd en rust biedt aan zestien of meer veelbelovende studenten. In zekere zin waag ik het om te bekennen dat ik graag zou willen dat de houders van een beurs voortzetten wat ik mijn hele leven lang heb geprobeerd te doen en waarin ik maar zwakjes ben geslaagd. Ik zou graag willen dat ze over de manier waarop kunstenaars en hun werk door de eeuwen heen zijn gewaardeerd schrijven, in plaats van dat ze zich concentreren op de materiële geschiedenis of de herkomst van een bepaald kunstwerk. Kortom, ik wil dat dit instituut esthetische en humanistische in plaats van filologische en antiquarische interesses promoot. Als het mogelijk is zouden de houders van een beurs de helft van het jaar als een intellectuele groep op I Tatti en het bijbehorende grondgebied of in Florence moeten wonen. Niets opent de geest en het hart meer dan een vrije gedachtewisseling tussen rijpende individuen met hun eigen nationale tradities en verschillende houdingen en benaderingen. Ik heb voorzien in een bibliotheek die niet alleen bijna alle aspecten van de kunst en literatuur bestrijkt, maar ook al het ondersteunde, historische, filologische en kritische materiaal biedt dat de kunsten inzichtelijk, suggestief en inspirerend maakt. Het kan niet anders dan dat een goed voorbereide gebruiker van de bibliotheek van I Tatti zich na vier jaar een gecultiveerde bewonderaar kan noemen van alles wat kunst is en van alles wat kunst heeft gedaan om de mensheid menselijk te maken. De bibliotheek zou toegankelijk moeten zijn voor toegewijde studenten van welke nationaliteit dan ook die er hun voordeel mee kunnen doen.

Bernard Berenson
18 Augustus, 1956

Berenson in Farsi
translated by Sanam Nader-Esfahani (VIT '13)
& Mansour Najafi

در مورد آینده یی تتی (گزیده ها)

میل دارم نظرم را در زمینه آینده یی تتی و تمامی دارایی خود بعد از مرگم را روی کاغذ بیاورم. جهان غرب امروزه سر در گم، شتابزده و بی جسارت شده است. فراغت و آسایش خاطر را شامل نمی شود. فرصت پیگیری های غیر مهیج، تفکر و تأمل، و قوام یافتن تدریجی ایده ها و تکامل روشهای فردی را نمی دهد. بدین جهت نخستین و مهمترین آرزوی من بنیاد نهادن بورسی است که وقت کافی و آسایش خاطر را برای حدود شانزده دانشجوی مستعد یا بیشتر فراهم سازد. به عبارتی به جرات اعتراف میکنم که مایلم دارندگان بورسیه یی تتی آنچرا که من در طول زندگی بدنبال انجامش بودم ولی به کاستی موفق به انجامش شدم ادامه دهند. به اختصار، میل دارم که این موسسه بجای تمایلات فلسفی و ادبیات تاریخی و تطبیقی ترویج دهنده زیبا شناختی و انسان دوستی باشد. چنانچه میسر باشد دانشجویان یی تتی می باید به صورت گروهی روشن اندیش، نیمی از سال را در یی تتی و زیر مجموعه آن و یا در فلورانس زندگی نمایند. هیچ چیز ذهن و قلب را مانند گفتگو های آزاد میان افراد با استعداد و پالنده که با سنتهای ملی خود و عقاید و روشهای متفاوت بدور هم گرد آمده اند، باز نمی کند. من کتابخانه ای اعطا نمودم که تقریباً تمامی زمینه های بخش های هنر و ادبیات، مقالات مربوطه تاریخی، زبان شناسی تاریخی و تطبیقی را شامل می شود که لازمه تعبیر قابل فهم و دلالت کننده و الهام بخش هنرمی باشد. کسی که به درستی تعلیم یافته و برای چهار سال از کتابخانه یی تتی استفاده کرده باشد، چاره یی ندارد جز تبدیل شدن به ستایشگری با فرهنگ از آنچه را که هنراست و تأثیری که هنر بر انسان شدن بشر داشته است. کتابخانه باید در دسترس تمام دانش پژوهان مصمم از هر ملیت که بتواند از آن بهره ای ببرند قرار گیرد.

برنارد برنسون

هجدهم اوت هزار و نهصد و پنجاه شش

Berenson in Finnish
translated by Marika Leino (VIT '14)

I Tattin tulevaisuudesta (otteita)

Haluan kirjata ajatukseni I Tattin sekä koko jäämistöni tulevaisuudesta kuolemani jälkeen. Läntinen maailmamme on ahdistunut, kiireinen sekä kunnianhimoinen. Vapaa-aika on vähäistä, kiire ei suo aikaa mietiskelylle, ajatusten hitaalle kypsytymiselle sekä yksilöllisen tyylin kehittämiseksi. Siksi ensimmäisenä ja tärkeimpänä toiveenani on perustaa rauhallisia tutkijapaikkoja kuudelletoista tai useammalle lupaavalle oppilaalle. Myönnän että haluaisin I Tattin tutkijoiden jatkavan työtä, jota olen koko elämäni ajan tehnyt, vaikkakin tunnustan onnistuneeni työssäni vain osittain. Lyhyesti sanoen haluan Instituutin edistävän estetiikkaa ja humanistisia aineita filologisten ja antikvaaristen tutkimusten sijasta. Mikäli mahdollista tutkijoiden pitäisi asua intellektuaalisena ryhmänä I Tattissa, Instituutin tiloilla tai Firenzessä. Mikään ei avarra paremmin lahjakkaiden alkutaipaleella olevien tutkijoiden ajatusmaailmaa eikä sydäntä kuin vapaa kanssakäyminen, keskustelut sekä tutustuminen eri kansallisuuksien tapoihin, monenlaisiin asenteisiin ja tapaan ajatella. Olen luonut kirjaston, joka kattaa melkein kaikki taiteen ja kirjallisuuden alat sekä muina sivuavina aiheina historiallisen, filologisen sekä kriittisen tarkastelun, jotka ratkaisevasti mahdollistuttavat taiteen inspiroivan ja luovan ymmärtämisen. Taiteesta innostunut I Tattin kirjaston käyttäjä pakostakin oppii ymmärtämään ja arvostamaan taiteita sekä näkemään niiden vaikutuksen maailman inhimillistymiseen. Kirjaston tulisi olla avoin rikastuttava kokemus kaikille kunnianhimoisille tutkijoille kansallisuuteen katsomatta.

Bernard Berenson
18 Elokuu 1956

Berenson in French
translated by Cyril Gerbron (VIT '15)

Sur le futur d'I Tatti (extraits)

J'aimerais formuler par écrit mes idées pour le futur d'I Tatti et de toute ma propriété après ma mort. Le monde occidental est aujourd'hui tourmenté, pressé, ardent. Il exclut le loisir, la tranquillité, il empêche la contemplation et la recherche paisible, la lente maturation des idées, la construction progressive d'un style individuel. Ainsi, mon souhait le plus cher est d'établir des bourses qui procureront liberté et tranquillité à seize étudiants prometteurs ou davantage. D'une certaine manière, je l'avoue, j'aimerais que les boursiers d'I Tatti poursuivent ce que j'ai tenté de faire tout au long de ma vie et n'ai réussi qu'en partie. En bref, je veux que cet institut favorise des accomplissements esthétiques et humanistes plutôt que philologiques et archéologiques. J'aimerais que les boursiers puissent former une communauté intellectuelle à I Tatti, dans ses dépendances ou à Florence. Rien n'ouvre plus l'esprit et le cœur qu'une libre discussion entre des individus doués parvenant à la fin de leur formation et apportant chacun leurs traditions nationales et leurs diverses attitudes et approches. J'ai transmis une bibliothèque couvrant presque tous les champs de l'art et de la littérature et les domaines historique, philologique et critique qui permettent de rendre les arts intelligibles, suggestifs et inspirants. Une personne adéquatement préparée qui utilisera la bibliothèque d'I Tatti ne pourra la quitter sans avoir acquis la culture et les qualités nécessaires pour comprendre tout ce qu'est l'art et ce qu'il a fait pour rendre l'humanité plus humaine. La bibliothèque sera ouverte aux étudiants sérieux de toute nationalité qui peuvent tirer profit de son usage.

Bernard Berenson
Le 18 août 1956

Berenson in German
translated by Eva Helfenstein (VIT '11)

Über die Zukunft von I Tatti (Ausschnitte)

Ich möchte hier meine Ideen für die Zukunft von I Tatti und meiner ganzen Besitztümer nach meinem Ableben schriftlich darlegen. Unsere gegenwärtige westliche Welt ist gestresst, hektisch und getrieben. Sie schliesst Musse und Ruhe aus, erlaubt keine Beschäftigungen, die nicht unmittelbar zielorientiert sind, keine Kontemplation, kein langsames Reifen von Ideen, keine Verfeinerung eines individuellen Stiles.

Mein primärer Wunsch ist es daher, Stipendien zu stiften, welche sechzehn oder mehr vielversprechenden Studenten Raum und Zeit für Musse und Ruhe zur Verfügung stellen.

In gewissem Sinne würde ich mir zugegebenermassen wünschen, dass die Stipendiaten von I Tatti jenes weiterführen, was ich mein ganzes Leben lang zu tun versucht habe, aber nur zu einem kleinen Teil erreichen konnte.

Kurzum, es ist mein Wunsch, dass dieses Institut ästhetische und humanistische vor rein philologischen und antiquarischen Ideen fördert. Wenn möglich sollten die Stipendiaten als intellektuelle Gruppe in der Villa I Tatti und den zugehörigen Gebäuden oder in Florenz leben. Nichts öffnet Verstand und Herz wie das freie Gespräch unter begabten, sich entwickelnden Individuen, welche mit ihren jeweils eigenen nationalen Traditionen, unterschiedlichen Einstellungen und Methoden zusammen kommen.

Ich habe eine Bibliothek zusammengetragen, welche nahezu jedes Gebiet von Kunst und Literatur abdeckt sowie das dazugehörige historische, philologische und kritische Material umfasst, um die Künste verständlich, anregend und inspirierend zu vermitteln.

Eine entsprechend vorbereitete Person, welche die Bibliothek von I Tatti benutzt, verliesse diese stets als kultivierter Kunstkenner, als Kenner von all dem was Kunst ist und was sie zur Humanisierung der Menschheit beigetragen hat.

Die Bibliothek soll allen ernsthaften Studenten jeglicher Nationalität zugänglich sein, welche von ihrer Nutzung profitieren könnten.

Bernard Berenson
18. August 1956

Berenson in Ancient Greek
translated by Davide Baldi (VIT '14)

Πῶς δεῖ τὰ I Tatti διοικεῖν (ἀποσπάματα)

Ἐγὼ μὲν ὑπογράφω τὰς ἐμὰς προθέσεις περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν I Tatti καὶ περὶ τῶν ἐμῶν κτημάτων μετὰ τὸν θάνατόν μου.

Ἡ κατὰ τὴν Δύσιν οἰκουμένη παρενοχλεῖται μὲν, περισπᾶται, ὀδηγεῖται ὑπὸ τῆς μανίας, οὐκ ἀποχωρεῖ δὲ ἐν τῇσχόλῃ καὶ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ. Τὸδε ἦθος οὐ συγχωρεῖ τὰς ζητήσεις ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τὴν θεωρήσιν, τὸ βραδὺ τὰς ιδέας ἐμβαθύνειν, τὴν προβαίνουσαν ἀνάπτυξιν τοῦ ἰδίου τρόπου.

Διὰ τοῦτο, ὁ μὲν ἐμοῦ μέγιστος πόθος ἐστὶ παρέχειν τὰ ὑποτρέφοντα τὴν ζητήσιν, ἃ δὲ τιθέασι ἐλευθερίαν καὶ ἡσυχίαν ἐκκαίδεκα, ἢ πλέον, νέοις δεινοῖς φιλομαθέσι.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐγὼ βουλοίμην ἂν τοὺς ζητοῦντας τῶν I Tatti διατελεῖν ὁ ἐγὼ δὶ' ὄλου τοῦ βίου μου ἐπειράθην ποιεῖν, οὐ ὀλίγον ἐπέτυχον.

Ἐν βραχεὶ δὲ ἐγὼ ἐθέλω τὴν διοργάνωσιν προάγειν ζητήσεις περὶ τοῦ κάλλους καὶ περὶ τῶν τελῶν τῆς σοφίας μᾶλλον ἢ περὶ τῆς φιλολογίας καὶ ἀρχαιολογίας.

Εἰ ἔξεστι, τοὺς ζητοῦντας τῶν I Tatti χρὴ συνάγεσθαι εἰς νοητὴν κοινότητα καὶ βίον διάγειν ἐν I Tatti καὶ ἐν τοῖς οἴκοις ἐγγὺς τῶν I Tatti ἢ ἐν Φλωρεντίᾳ.

Οὐδὲν ὠφελεῖ μᾶλλον τὸν νοῦν καὶ τὸν θυμὸν ἢ ἡ ἐλευθέρα διατριβὴ μεταξὺ εὐφυῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ ὠριμότητι ὀδονόντων, συμμιγνυμένων ἅμα, ἕκαστος τῷ ἰδίῳ ἐπιχωρίῳ ἦθει, ταῖς εὐφυίαις καὶ διαφόροις μεθόδοις τοῦ ἔργου χρωμένων.

Καταστήσας μὲν τὴν βιβλιοθήκην περιέχουσαν σχεδὸν πάντα τῆς τέχνης καὶ τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων καταλείπω δὲ αὐτὴν περιέχουσαν τὰ βιβλία ἱστορικά, φιλολογικά καὶ κριτικά, μέθ' ὧν αἱ τέχναι καὶ ἐγκύκλια παιδεύματα κατανοητικά, ἀγωγὰ καὶ προτρεπτικά γένοιντο.

Ἄνθρωποι παρασκευαζόμενοι, χρώμενοι τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν I Tatti, δυνήσονται ἐξέρχεσθαι γνόντες θαυμαστώσ καὶ ἀναγνωρίζοντες ἅπαντα ἃ ἡ τέχνη ἐστὶ καὶ προσάγει τοῦ γίνεσθαι χάριν τοὺς ἀνθρώπους ἀνθρωπινωτέρους.

Ἡ βιβλιοθήκη τῶν I Tatti ἀνοιχθήσεται τοῖς ἐρευνῶσι σπουδαίοις, ὅτουσιν ἔθνος, τοῖς δυναμένοις χρῆσθαι αὐτῇ χρησίμως.

Βερνάρδος Βέρηνσον
Αὐγούστου 17, 1870

Berenson in Modern Greek
translated by Maria Constantoudaki (VIT '12)
& Paschalis Kitromilides (VIT '12)

Για το μέλλον των I Tatti (αποσπάσματα)

Επιθυμώ να διατυπώσω εγγράφως τις ιδέες μου για το μέλλον των I Tatti και ολόκληρης της περιουσίας μου μετά τον θάνατό μου. Ο δυτικός μας κόσμος σήμερα βρίσκεται υπό πίεση, κινείται με φρενίτιδα, είναι γεμάτος εμμονές. Δεν διαθέτει χρόνο για άνεση, ηρεμία, δεν ανέχεται φυσιολογικές ενασχολήσεις, ούτε διαλογισμό, ούτε την αργόσυρτη ωρίμανση των ιδεών, την σταδιακή καλλιέργεια του προσωπικού ύφους. Ως εκ τούτου η πρώτη και πρωταρχική μου επιθυμία είναι να συσταθούν υποτροφίες που θα προσφέρουν ελευθερία και ηρεμία σε δεκαέξι ή περισσότερους φερέλπιδες ερευνητές. Υπό μία έννοια, το ομολογώ, θα επιθυμούσα οι υπότροφοι των Tatti να συνεχίσουν εκείνο που σε όλη μου τη ζωή προσπάθησα να κάνω με πολύ μικρή επιτυχία. Εν ολίγοις, επιθυμώ αυτό το ίδρυμα να προάγει ενδιαφέροντα αισθητικά και ανθρωπιστικά παρά φιλολογικά και αρχαιογνωστικά. Αν είναι δυνατόν οι υπότροφοι θα έπρεπε να ζουν ως πνευματική κοινότητα στις εγκαταστάσεις των Tatti και στα εξαρτήματά τους ή στη Φλωρεντία. Τίποτε δεν ανοίγει τον νου και την καρδιά όσο η ελεύθερη συζήτηση μεταξύ προικισμένων ατόμων στην οδό της ωρίμανσης, που συναντιούνται φέροντας τις δικές τους επί μέρους εθνικές παραδόσεις και διαφορετικές προδιαθέσεις και προσεγγίσεις. Έχω μεριμνήσει για τη δημιουργία βιβλιοθήκης, η οποία καλύπτει σχεδόν όλα τα πεδία της τέχνης και της λογοτεχνίας και επίσης όλες τις επικουρικές επιστήμες και πηγές, ιστορικές, φιλολογικές και κριτικές που απαιτούνται για την κατανόηση των καλών τεχνών, ώστε να τις καταστήσουν πηγές ιδεών και έμπνευσης. Ένα πρόσωπο με επαρκή προπαίδεια που θα χρησιμοποιήσει τη βιβλιοθήκη των Tatti δεν θα μπορούσε παρά να αποκτήσει την καλλιέργεια που θα το έκανε ικανό να εκτιμήσει την τέχνη στο σύνολό της και τη συμβολή της στον εξανθρωπισμό της ανθρωπότητας. Η βιβλιοθήκη οφείλει να είναι προσιτή σε σοβαρούς μελετητές κάθε εθνικότητας που θα ήταν ικανοί να επωφεληθούν από αυτήν.

18 Αυγούστου 1956
Μπέριναρντ Μπέρενσον

Left: Bernard Berenson with Ernesto Vergara Caffarelli in Libya, 1955

Below: Bernard Berenson visiting Erfurt Cathedral in Germany, August 1912

*Right: Bernard Berenson,
Nicky Mariano, Mary
Berenson, and Bessie Berenson
in Baeza, Spain, 1929*

*Below: Bernard Berenson,
Nicky Mariano and Mary
Berenson in Egypt, Spring
1922*

*Right: Bernard
Berenson visiting
Brussa, October 21,
1928*

Left: Bernard Berenson and Nicky Mariano in a group portrait with others in Paestum, 1931

Below: Bernard Berenson in Yugoslavia, 1936

*Right: Nicky
Mariano and Mary
Berenson in Egypt,
Spring 1922*

*Below: Bernard
Berenson, Mary
Berenson, and
Nicky Mariano
visiting Palmyra,
May 1929*

Berenson in Hebrew
translated by Tamar Herzig (VIT '14)

על העתיד של אי טאטי (קטעים נבחרים)

ברצוני להעלות על הכתב את האופן שבו אני רואה את העתיד של אי טאטי ושל נחלתי כולה לאחרי מותי. העולם המערבי שלנו כיום לחוץ, טרוד ורדוף. אין בו מקום לפנאי ולשלווה. הוא אינו מתיר חיפושים לא-חפוזים והתבוננות, הבשלה איטית של רעיונות, או התפתחות של סגנון אישי. משום כך, משאלתי הראשונה והעיקרית היא לייסד מלגות מחקר שיעניקו פנאי ושלווה לשישה-עשר או יותר חוקרים מבטיחים. במובן מסוים—אני מעז להודות—הייתי רוצה שעמיתי המחקר של אי טאטי ימשיכו בדבר שניסיתי לעשות כל חיי, אך הצלחתי בו רק במידה מוגבלת. בקיצור, אני רוצה שמכון זה יקדם תחומי עניין אסתטיים והומניסטיים, יותר מאשר תחומי עניין פילולוגיים ואנטיקוואריים. אם רק יהיה אפשר, על עמיתי המחקר לחיות כקהילה אינטלקטואלית באי טאטי ובשטחי הנחלה שלה, או בעיר פירנצה. אין דבר המרחיב את הדעת ואת הלב כמו דיון חופשי בין בני אדם מוכשרים המצויים בשלבי הבשלתם האינטלקטואלית, הנפגשים ומביאים עמם את המסורות הלאומיות שלהם ואת גישותיהם ודרכי עבודתם השונות. אני משאיר ספרייה, המכסה כמעט כל תחום באמנות ובספרות, ומספקת את כל ספרות המחקר ההיסטורית, הפילולוגית והביקורתית הנחוצה על מנת להפוך את האמנויות למובנות, מושכות את הלב ומעוררות השראה. אדם שקיבל את ההכשרה הראויה וישתמש בספרייה של אי טאטי, לא יוכל שלא להפוך למבין דבר המעריך כהווייתה את האמנות ואת כל שעשתה למען הפיכתה של האנושות לאנושית יותר. על הספרייה להיות פתוחה בפני כל החוקרים הרציניים, תהא ארץ מוצאם אשר תהא, שיוכלו לצאת נשכרים מהשימוש בה.

ברנרד ברנסון
18 באוגוסט, 1956

Berenson in Hindi
translated by Zeenia Framroze (Intern 2014)
& Shehryar Sheikh

ई टाटी के भविष्य पर (कुछ अंशः)

मैं ई टाटी के भविष्य के लिए अपनी विचारों और अपनी पूरी संपत्ति के बारे में लिखना चाहता हूँ। हमारे मौजूदा पश्चिमी दुनिया जल्दबाजी परेशान और चालित है। इस में अवकाश और शांति शामिल नहीं हैं। कोई शुष्क व्यवसाय, कोई चिंतन, कोई धीमी विचारों का परिपक्व, व्यक्तिगत शैली का कोई खतम अनुमति नहीं है। इसलिये मेरी पहली और सबसे बड़ी इच्छा है कि फैलोशिप सोलह या अधिक होनहार छात्रों के लिए अवकाश और शांति प्रदान करेगा। कुछ हकठ में, मैं चाहता हूँ कि ई टाटी के प्राप्तकर्ता वोही काम आगे चलाएंगे जो के मैं अपनी ज़िंदगी में करने कि कोशिश करता आया हूँ लेकिन मखमल नहीं कर पाया। चंद शब्दों में, मैं चाहता हूँ कि ई टाटी सौन्दर्य और इंसानी प्रयोजन को आगे बढ़ाये ना सिर्फ भाषाविज्ञान-संबंधी और पुरातात्विक प्रयोजन को। अगर मुमकिन ही तो छात्रों को ई टाटी और फ्लोरेंस में एक ज़ेहनी ब्रधरी कि तरह रहना चाहिए। अगर मुमकिन ही तो छात्रों को ई टाटी और फ्लोरेंस में एक ज़ेहनी ब्रधरी कि तरह रहना चाहिए। दुनिया में आज़ाह सोचो विचार से बेहतर कुछ भी नहीं है जो के होनहार सुवकों के दिमाग और दिल कि आज़ाह करे। मैंने एक ऐसी पुसतकालय तामीर कि है जिसने कला और सहित्या के हर विषय पर किताब है और ऐसी तारीकी और भाषाविज्ञान-संबंधी लिखाई मिलते है जो के कला को समझने और अहेम समझने के लिए ज़रूरी है। कोई भी इंसान में के इस पुसतकालय का सही इस्तमाल करेगा, वो कला से प्यार किये और उसके लिए दिलचस्पी के बिना नहीं निकलेंगे और वो इस बात को तस्लीम करेगा इनके कला को इंसान कि सम्यता में कितना बडा हाथ है। मैं चाहता हूँ कि ये पुसतकालय दुनिया भर के धर हर चोथर छात्र के लिए खुली रहे ताके सब इससे फयदा उटाह सकें।

बर्नार्ड बेरेनसन, अगस्त १८, १९५६

Berenson in Hungarian
translated by Dóra Sallay (VIT '11)

Az I Tatti jövőjéről (kivonatok)

Írásban kívánom rögzíteni elképzeléseimet az I Tatti és teljes hagyatékom jövőjéről haláloamat követően. Jelenlegi nyugati világunk zaklatott, űzött és rohanó. Nem hagy teret a nyugalmas, ráérő életmódnak, nem ad lehetőséget a zavartalan kutatásra, a szemlélődésre, a gondolatok lassú érlelődésére, az egyéni stílus tökéletesítésére. Emiatt első és legfontosabb kívánságom, hogy olyan ösztöndíjakat alapítsak, amelyek szabadságot és nyugodt munkát biztosítanak tizenhat vagy több ígéretes diáknak. Bizonyos értelemben – bevallom – azt szeretném, ha a Tatti ösztöndíjasai azt folytatnák, amire egész életemben törekedtem, de csak kis mértékben tudtam megvalósítani. Röviden, azt szeretném, hogy ez az intézmény az esztétikai és a humanisztikai, nem pedig a filológiai vagy a régiségek iránti érdeklődést szorgalmazza. Ha lehetséges, az ösztöndíjasok szellemi közösséget alkotva éljenek az I Tattiban és a hozzá tartozó birtokokon, vagy Firenzében. Semmi nem nyitja meg az elmét és a szívet úgy, mint a szabad véleménycsere olyan érlelődő tehetségek közt, akik saját nemzeti hagyományait, különböző megközelítésüket és munkamódszerüket magukkal hozva gyűlnek össze. Biztosítottam ehhez egy olyan könyvtárat, amely a művészetek és az irodalom szinte minden területét lefedi, és magában foglal történeti, filológiai és kritikai segédanyagokat is, amelyek segítségével a művészetek érthetővé, ösztönzővé és serkentővé válnak. Aki megfelelő felkészültséggel használja a Tatti könyvtárát, nem tud másképp távozni onnan, mint kifinomult méltánylójaként mindannak, ami a művészet, és amit a művészet tett azért, hogy az emberiség humánusabbá váljon. A könyvtár álljon nyitva minden olyan komoly kutató számára, aki eredményesen tudja azt használni, bármilyen nemzetiségű is legyen.

Bernard Berenson
1956. augusztus 18.

Berenson in Icelandic
translated by Árni Heimir Ingólfsson (VIT '14)

Varðandi framtíð I Tatti (útdráttur)

Mig langar til að setja á blað hugmyndir mínar varðandi framtíð I Tatti og ráðstöfun allra eigna minna eftir að ég fell frá. Hinn vestræni heimur einkennist nú á dögum af áreiti, hraða og hörku. Þar er ekkert tóm fyrir frístundir eða kyrrð, að ástunda eitthvað af yfirvegum og íhlygli, að leyfa hugmyndum að þroskast hægt, ekkert rúm fyrir einstaklinginn að fullkomna sinn eigin stíl. Því er það mín fyrsta og heitasta ósk að stofna rannsóknastöður sem munu sjá sextán eða fleiri efnilegum námsmönnum fyrir frístundum og kyrrð. Ég leyfi mér að viðurkenna að í einu tilliti óska ég þess að styrkþegar I Tatti haldi áfram því sem ég hef reynt að iðka alla ævi þótt mér hafi aðeins tekist það upp að vissu marki. Í stuttu máli langar mig til þess að þessi stofnun haldi vörð um hugðarefni á sviði fagurfræði og mannúðar fremur en textafræði eða fornfræði. Sé þess kostur ættu styrkþegar að dvelja sem hópur í I Tatti og á nálægum landareignum eða í Flórens. Ekkert opnar hug og hjarta eins og hispurslausar samræður hæfileikaríkra einstaklinga á þroskabraut, sem mæta hver öðrum með eigin þjóðarhefðir, ólík viðhorf og nálgun. Ég hef lagt til prýðilegt safn bóka í nær öllum greinum lista og bókmennta auk sagnfræði, textafræði og gagnrýni, sem á að gagnast til að gera listirnar skiljanlegar, vekja til umhugsunar og veita innblástur. Manneskja sem er til þess reiðubúin og fær afnot af bókasafni I Tatti ætti ekki að geta varist því að koma þaðan út fagaður njótandi alls þess sem listin er og þess sem hún hefur gert til að gæða mannkynið mennsku. Bókasafnið á að vera aðgengilegt alvarlega þenkjandi námsfólki af hvaða þjóðerni sem er, sem hefði hag af því að nýta sér það.

Bernard Berenson
18. ágúst 1956

Berenson in Italian
translated at I Tatti

Per il futuro dei Tatti (brani scelti dal testo originale)

Metto per iscritto le mie idee sul futuro dei Tatti e di tutte le mie proprietà dopo la mia morte. Il mondo occidentale d'oggi è stressato, frenetico, pieno di ossessioni. Non lascia spazio a otium e tranquillità. Non consente ricerche rilassate e contemplazione, il lento maturare delle idee, lo sviluppo graduale di uno stile personale. Per questo motivo è mio primo e principale desiderio istituire borse di studio che offrano libertà e tranquillità a sedici, o più, giovani studiosi promettenti. In un certo senso – lo ammetto – vorrei che i borsisti dei Tatti portassero avanti quello che ho cercato di fare per tutta la mia vita e che solo in piccola parte sono riuscito a realizzare. In breve è mio desiderio che questo istituto promuova interessi estetici e umanistici piuttosto che filologici e antiquari. Se possibile, i borsisti dovrebbero formare una comunità intellettuale e vivere a I Tatti e nelle sue dépendances, o a Firenze. Niente apre la mente e il cuore come la libera discussione tra talenti in via di maturazione, che si ritrovino insieme ognuno con le proprie tradizioni nazionali, attitudini e diversi metodi di lavoro. Lascio una biblioteca che copre quasi ogni campo dell'arte e della letteratura e fornisce tutti quei materiali di sussidio storico, filologico e critico, necessari a rendere le arti e le lettere intellegibili, suggestive e stimolanti. Una persona adeguatamente preparata che usi la biblioteca dei Tatti non potrà uscirne senza acquisire una raffinata cultura e la capacità di riconoscere tutto ciò che l'arte è e ha fatto per rendere più umana l'umanità. La biblioteca dei Tatti sarà aperta a tutti gli studiosi seri, di qualunque nazionalità, che siano in grado di usarla con profitto.

Bernard Berenson

18 agosto 1956

Berenson in Japanese
translated by Mariko Muramatsu (VIT '12)

イ・タッティの未来について(抜粋)

私は、私の死後のイ・タッティと地所全体の未来について、自分の考えを書き記しておきたい。現在の我々が生きる西洋世界は、性急に急ぎ立てられて慌ただしいばかりである。そこでは閑暇や平穩は否定され、ゆったりした研究も、観照も、ゆっくり構想を仕上げることも、個人個人のスタイルを完成させることも許されない。そこで私の最初で第一の希望は、16人もしくはそれ以上の有望な研究者たちに閑暇と平穩を提供するフェローシップを創設することである。これはある意味で私の告白であり、私が一生かけてやろうとしてきたものの、わずかしか実現できなかったことを、イ・タッティのフェローたちに継承してもらいたい。短く言えば、私はその研究所が古書や骨董収集への興味より、美学や人文学を助成するものであってほしい。可能なら、フェローたちは知的な集いとして、イ・タッティと付属の建物もしくはフィレンツェ市内に住むことが望ましい。才能に恵まれた成熟した個人個人が、それぞれの国の伝統と様々な習慣やアプローチをもって集いつつ共に自由に議論することほど、精神と心を広げる行為はないからである。私は芸術と文学に関してほとんどあらゆる領域を網羅する図書館をそろえてきた。芸術を読み解き、そこから示唆や感興を得るための、古代や歴史、文献学、批評に関しての本も同様である。イ・タッティ・ライブラリーを使用するのにふさわしい人は、そこで学ぶことで、芸術全般の洗練された理解者となり、芸術がどれだけ人間を人間たるものにしたかを理解するはずだ。その図書館は、国籍の如何にかかわらず、それを使うことが有益であるようなきちんとした研究者たちに開かれていなければならない。

バーナード・ベレンソン、
1956年8月18日

Berenson in Korean
translated by Juliana Kang (VIT '13)

이 타티의 미래에 관하여 (발췌록)

이 타티의 미래에 관한 나의 계획과 나의 죽음 후 내 모든 재산을 유서로 남기고 싶다. 현재 우리의 서구 사회는 시달리고 있고, 끊임없이 재촉당하며, 내몰리고 있다. 휴식과 평온함을 배제하며, 편안한 탐구와 고찰, 그리고 개개인의 방식과 생각이 천천히 완성되는 것조차도 허락치 않는다. 그러므로 다른 무엇보다도 나의 소망은 열여섯 명 혹은 그 이상의 전도 유망한 학자들에게 자유로운 시간과 평온함을 줄 수 있는 연구장학금 제도를 설립하는 것이다. 어떤 의미에서 나는, 내가 평생 하려고 했으나 미약하게나마 이루어 낸 것을 이 타티의 펠로우들이 지속해주기를 과감히 고백하는 것이다. 즉, 나는 이 연구 기관이 문헌학적 그리고 골동품 애호 및 수집에 대한 흥미보다는 미학적이고 인문학적인 관심을 도모하기를 원한다. 가능하다면 펠로우들은 지식인 집단으로써 이 타티와 이 타티의 부속건물 혹은 피렌체에서 생활하기를 바란다. 각자의 민족적 전통 그리고 서로 다른 태도와 접근방식을 가진 성숙한 인재들이 함께 모여서 자유롭게 토론에 임하는 것 만큼 생각과 마음을 여는것은 없다. 나는 미술과 문학의 거의 모든 분야를 망라하는 도서관 이외에도 예술을 명료하고, 시사적이며, 고무적으로 만들 수 있는 역사학적, 문헌학적 그리고 비평학적인 모든 부수적인 자료들을 제공한다. 제대로 준비된 학자가 이 타티 도서관을 이용한다면 예술 전반에 대한 이해와 인간이 더 인간다워질 수 있게 공헌한 예술의 진가를 알아볼 수 있는 전문가가 될 것이다. 도서관은 국적에 상관없이 유익한 도움을 받을 수 있는 모든 진지한 학자들에게 개방 될 것이다.

버나드 베렌슨
1956년 8월 18일

Berenson in Latin
translated by Joan H. Thomas (VIT '11)
& Richard F. Thomas

De posteritate I Tatti (excerpta)

Mihi valde placuit his codicillis committere quae, ut mihi videtur, de I Tatti totisque divitiis et agris meis post obitum instituenda sunt. Omnes autem per orbem terrarum nunc proturbantur, agitantur, protruduntur; nec fieri potest tali tempore ut otio et tranquillitate fruamur aut studia remissiora persequamur, quippe quibus ablata sit facultas meditando, tempestive cogitando, singulariter atque perfectissime scribendi. Quare imprimis in votis est stipendia statuere ut discipuli sedecim aut plures, ingeniis excellentibus praediti, in otio et tranquillitate studia exercent. Nam quod ad me attinet, ut per omnem vitam semper conatus sum conversari—etiamsi non omnino felici exitu—sic, ut spero, condiscipuli incolentes I Tatti pergunt conversari. Quid? In animo est antepōnere studia rerum humaniorum et artificium rebus grammaticis et antiquariis. Si fieri potest, suadeo condiscipulis ut in modo contubernali aut in I Tatti et praediis adiacentibus aut Florentiae habitent. Namque nihil est melius, nihil magis expetendum ad mentem animumque extollendum quam cum congregant colloqui sermonisque causa iuvenes sagacissimi, ex terris diversis profecti, ingeniis diversis ficti, sententiis diversis utentes. Bibliothecam igitur praebui libris ad omnes quaestiones artis litterarumque pertinentibus differtam, non sine operibus res historicas grammaticas criticas tractantibus ex quibus condiscipuli artes reddere poterunt limpidas claras laetas intellectu. Ac quicumque rectis studiis praecultus ac praeparatus ad bibliothecam nostram accedet sine dubio existet penitus intellecto nec modo quae sit natura statuae et picturae sed etiam quibus in modis illae artes homines humaniores fecerint. Itaque oportet bibliothecam patentem et accessibilem esse omnibus seriosis de omnibus nationibus quibus profuturum sit his copiis uti.

Bernardus Berenson a.d. XV Kal. Sept. anno 1956

Berenson in Polish
translated by Adam Jasienski (VIT '13)
& Katarzyna Zachwatowicz-Jasieńska

O przyszłości I Tatti (fragmenty)

Chcę zapisać moje przemyślenia dotyczące przyszłości I Tatti i całego mego majątku po mojej śmierci. Nasz obecny świat Zachodu jest w stanie rwetesu, niespokojny, gnający do jakiegoś celu. Wyklucza on wolny czas i spokój, nie pozwalając na nieekscytujące przedsięwzięcia, na kontemplację, na powolne dojrzewanie pomysłów, na doskonalenie indywidualnych gustów. Zatem moim najważniejszym życzeniem jest ustanowienie stypendium, które zapewni wolny czas i spokój dla obiecujących studentów – szesnaściorga, lub więcej. Odważam się przyznać, że chciałbym, aby stypendyści I Tatti kontynuowali to, co ja sam starałem się robić przez całe moje życie, a co jedynie nikle udało mi się osiągnąć. Pokrótkce, chcę, żeby ten instytut promował przedsięwzięcia natury estetycznej i humanistycznej, a nie filologicznej i antykwarycznej. Jeśli tylko możliwe, stypendyści winni żyć jako intelektualna społeczność, albo w I Tatti i jej przyległościach, albo we Florencji. Nic nie otwiera umysłów i serc tak, jak swobodna dyskusja między zdolnymi, dojrzewającymi osobami, które się spotykają przynosząc własne, narodowe tradycje i różne poglądy i podejścia. Zgromadziłem bibliotekę, która obejmuje niemal wszystkie dziedziny sztuki i literatury, zarówno jak i materiały pomocnicze: historyczne, filologiczne i krytyczne, aby sztuki piękne stały się przystępne, sugestywne i inspirujące. Odpowiednio przygotowana osoba, która korzystałaby z biblioteki I Tatti wyszłaby stąd jako osoba kulturalna i rozumiejąca wszystko to, czym sztuka jest i co zrobiła dla ucłowieczenia ludzkości. Biblioteka winna być dostępna dla poważnych studentów jakiegokolwiek nacji, którzy mieliby z niej pożytek.

Bernard Berenson,
18 sierpnia, 1956

Berenson in Portuguese
translated by Alexandre Ragazzi (VIT '13)

Sobre o futuro de I Tatti (trechos escolhidos)

Quero colocar em palavras minhas ideias para o futuro de I Tatti e de todo o meu patrimônio depois de minha morte. Nosso atual mundo ocidental tem sido assediado, pressionado e manipulado. Exclui o ócio e a tranquilidade, não permitindo buscas serenas e contemplação, o lento amadurecimento de ideias ou o aperfeiçoamento de um estilo individual. Portanto, meu primeiro e principal desejo é o de criar bolsas de estudo que proporcionem ócio e tranquilidade a dezesseis ou mais promissores estudantes. Em certo sentido, ousou confessar que gostaria que os bolsistas de I Tatti continuassem aquilo que por toda minha vida tenho tentado fazer, mas que apenas em parte consegui. Quero, para dizer brevemente, que esse instituto promova interesses estéticos e humanísticos em vez de filológicos e de antiquário. Se possível, os bolsistas deverão viver como um grupo intelectual em I Tatti e suas dependências ou em Florença. Nada abre mais a mente e o coração do que uma livre discussão entre talentosos indivíduos em amadurecimento que se reúnem trazendo consigo as próprias tradições nacionais e diferentes comportamentos e métodos de trabalho. Deixo uma biblioteca que abrange praticamente todos os campos da arte e da literatura, incluindo todo material de apoio – histórico, filológico e crítico – para tornar as artes inteligíveis, sugestivas e inspiradoras. Uma pessoa adequadamente preparada que utilize a biblioteca de I Tatti certamente sairá dela na condição de um refinado apreciador de tudo o que a arte é e do que ela tem feito para humanizar a humanidade. A biblioteca deverá ser acessível a estudantes comprometidos, de qualquer nacionalidade, que dela possam beneficiar-se.

Bernard Berenson
18 de agosto de 1956

Berenson in Romanian
translated by Raluca Perța Dună (VIT '15)

Despre viitorul Tattianilor (fragmente)

Vreau să pun pe hârtie ideile mele despre viitorul Tattianilor și despre ce trebuie făcut cu întreaga mea avere, după moartea mea. Lumea occidentală în care trăim azi este hărțuită, frenetică, obsedată de succes. Exclue liniștea, tihna, contemplația, nu permite o cercetare relaxată, ale cărei scopuri să nu fie imediate, lenta maturizare a ideilor, perfecționarea unui stil individual. Prin urmare este prima și cea mai importantă dorință a mea să fie instituite burse care să ofere liniștea și răgazul necesar unui număr de șaisprezece sau mai mulți cercetători promițători. Într-un sens, pe care mă aventurez să-l mărturisesc, îmi doresc ca bursierii de la I Tatti să continue ceea ce eu am încercat să fac toată viața mea, dar am reușit doar într-o mică măsură. Pe scurt, vreau ca acest institut să promoveze mai degrabă interese estetice și umaniste, decât filologice și de anticariat. Dacă este posibil, aș vrea ca bursierii să locuiască împreună, ca un grup intelectual, la I Tatti și pe domeniul său sau în Florența. Nimic nu deschide mai mult inima și mintea ca discuțiile libere ale unor indivizi talentați, în curs de maturizare, care vin împreună, fiecare cu tradiția lui națională, cu atitudini și perspective diferite. Las moștenire o bibliotecă în care se regăsesc aproape toate ramurile artei și literaturii, plus aparatul critic, filologic și istoric care să facă studiul artei inteligibil, sugestiv și inspirator. O persoană pregătită în mod adecvat care va folosi biblioteca I Tatti nu va putea să o părăsească fără să fi dobândit o înțelegere superioară a tot ce înseamnă arta și rolul acesteia în umanizarea umanității. Biblioteca va fi accesibilă tuturor cercetătorilor serioși, indiferent de naționalitatea lor, capabili să o folosească în mod fructuos.

Bernard Berenson
18 august 1956

Berenson in Russian
translated by Mikhail Lopatin (VIT '15)

О будущем «И Татти» (отрывки)

Я хочу записать свои мысли о будущем «И Татти» и всего своего состояния после своей кончины. Наш нынешний западный мир полон напряжения, суеты и забот. Он исключает досуг и безмятежность, не оставляет места спокойному и глубокому изучению предмета, медленному созреванию идей, совершенствованию индивидуального стиля. В связи с этим мое первое и важнейшее желание — учредить стипендии, которые предоставят досуг и безмятежность шестнадцати или более молодым перспективным исследователям. Признаюсь, что а каком-то смысле мне хотелось бы, чтобы стипендиаты «И Татти» продолжили то, что я сам старался делать (пусть и едва преуспел в этом) на протяжении всей своей жизни. Коротко говоря, я хочу чтобы этот институт поощрял скорее эстетические и гуманитарные, нежели филологические или антикварные, интересы. По возможности стипендиаты должны жить единой интеллектуальной группой на «И Татти» и на принадлежащих ей территориях, или же во Флоренции. Ничто так не открывает ум и сердце, как свободный диалог собравшихся вместе талантливых индивидуумов, каждый из которых приходит со своей собственной национальной традицией, отличным от других отношением и подходом к работе. Я оставил библиотеку, покрывающую практически любую область искусства и литературы, предоставляющую также и вспомогательный материал, — исторический, филологический и критический — необходимый для того, чтобы гуманитарные науки стали доступными для понимания, чтобы они стимулировали и вдохновляли. Человек достаточно подготовленный для использования этой библиотеки не сможет не стать тонким ценителем всего, что суть это искусство, и что оно сделало для того, чтобы человечество стало более человеческим. Библиотека должна быть доступной для серьезных исследователей любой национальности, которые смогут извлечь выгоду из ее использования.

Бернард Беренсон
18 августа 1956 года.

Berenson in Slovak
translated by Ingrid Ciulisová (VIT '11)

O budúcnosti I Tatti (excerptá)

Chcem písomne zachytiť moje myšlienky o budúcnosti I Tatti a môjho celého majetku po mojom úmrtí. Náš dnešný západný svet je stresujúci, frenetický a uponáhľaný. Vylučuje záhaľku, pokoj. Neumožňuje žiaden uvoľnený výskum, žiadnu kontempláciu, žiadne pomalé vyzrievanie myšlienok, žiadne vybrusovanie individuálneho štýlu. Preto mojím prvým a hlavným želaním je zriadiť štipendiá, ktoré vytvoria prinajmenšom pre šesťnástich sľubných študentov pokojné prostredie. V tomto zmysle sa odvažujem priznať, že by som si prial, aby štipendisti v I Tatti pokračovali v tom, o čo som sa sám po celý život usiloval, ale v čom som iba málo uspel. V krátkosti, želim si, aby tento inštitút podporoval skôr estetické a humanistické, ako filologické a antikvárne záujmy. Ak je to možné, štipendisti by mali žiť ako intelektuálna skupina v I Tatti, alebo vo Florencii. Nič neotvorí myseľ a srdce viac ako slobodná diskusia talentovaných dospelých jedincov, prichádzajúcich s vlastnými národnými tradíciami a rôznymi stanoviskami a prístupmi. Postaral som sa, aby knižnica pokrývala takmer každé pole umenia a literatúry, ako aj pomocný materiál historický, filologický a kritický, potrebný nato, aby bolo možné umenia interpretovať zrozumiteľne, podnetne a inšpirujúco. Vhodne pripravená osoba, ktorá by používala I Tatti knižnicu, by sa mala stať kultivovaným znalcom všetkého, čo je umenie a toho, čo robí ľudstvo humánnym. Knižnica by mala byť prístupná serióznym študentom akejkoľvek národnosti, ktorí by z nej mohli mať úžitok.

Bernard Berenson
18. august 1956

Berenson in Spanish
translated by Juan Luis González García (VIT '12)

Sobre el futuro de I Tatti (extractos del original)

Quiero dejar por escrito mis ideas acerca del futuro de I Tatti y todo mi patrimonio tras mi fallecimiento. Nuestro mundo occidental vive hoy estresado, frenético y dirigido. Descarta el ocio y la tranquilidad, no permite la investigación relajada, la contemplación, el lento madurar de las ideas, el perfeccionamiento del estilo individual. Por tanto, mi primer y principal deseo es establecer becas que proporcionarán ocio y tranquilidad a dieciséis o más estudiantes prometedores. En cierto sentido, me atrevo a confesar que me gustaría que los becarios de I Tatti continuaran lo que toda mi vida he estado tratando de hacer, pero sólo he logrado en parte. En resumen, quiero que este instituto promueva los intereses estéticos y humanísticos, más que los filológicos y anticuarios. Si es posible, los becarios deberían vivir como una comunidad intelectual en I Tatti y sus dependencias o en Florencia. Nada abre la mente y el corazón como la libre discusión entre personas inteligentes que, en su primera madurez, se reúnen con sus propias tradiciones nacionales, enfoques y actitudes diferentes. Dejo provista una biblioteca que cubre casi todos los campos del arte y la literatura, así como material auxiliar, histórico, filológico y crítico para que las artes resulten inteligibles, sugestivas y estimulantes. Una persona debidamente preparada que use la biblioteca de I Tatti no podrá evitar salir como un conocedor cultivado en todo lo que el arte es y lo que ha hecho para humanizar la humanidad. La biblioteca deberá ser accesible a los estudiosos serios de cualquier nacionalidad que puedan beneficiarse de su uso.

Bernard Berenson
18 de Agosto de 1956

Berenson in Swiss-German
translated by Renate Burri (VIT '15)
& Allen Grieco (VIT '89 -)

Zur Zuekunft vo I Tatti (i Uszüüg)

I wott mini Ideä ufschrybe für d' Zuekunft vo I Tatti u mim ganze Hab u Guet nach mim Tod. Üsi hüttegi weschtelchi Wält isch gschresset, ruhelos u fixiert. Si bietet ke Platz für Musse, Rue, laat keni unspektakuläre Beschäftigung zue, ke Betrachtig, kes langsams Ryfe vo Ideä, kes Usbilde vo persönlechem Stil. Drum isch mi allererscht Wunsch, Stipändie z' schaffe, wo sächzäh oder meh vielversprächende Studänte Freiruum u Rue biete. Imene gwüsse Sinn – i gib es zue – möchti, dass d' Stipändiate vo I Tatti das witerführe, woni mis ganze Läbe lang probiert ha z' mache, aber nume mit gringem Erfolg. Churz, i möcht, dass di Institution ender ästhetischi u humanistischi Inträsse förderet als philologischi u antiquarischi. D' Stipändiate sötte müglechscht als intellektuelli Gruppe in I Tatti u sine Dependance läbe oder z' Floränz. Nüüt öffnet Geischt u Härz äso wie frei Diskussion unger begabte ryfende Individue wo sech mit ihrne eigene nationale Brüüch u ungerschidleche Iischtellige u Zuegäng begagne. I ha e Bibliothek zämegschtellt wo fasch jedes Gebiet i dr Kunscht u Literatur abdeckt, äbefalls alles historische, philologische, kritische Hilfsmaterial wo's bruucht, für d' Kunscht u d' Literatur fassbar, suggestiv u inschpirierend z' mache. E richtig vorbereiteti Person wo d' I Tatti Bibliothek benützt cha nume usecho als kultivierte Wärtsetzer vo all däm, was d' Kunscht usmacht u was si bewürkt het, für d' Mönschheit mönschlech z' mache. D' Bibliothek sött allne seriöse Studänte vo jeglecher Nationalität zuegänglich sy wo se mit Nutze chöi bruuche.

Bernard Berenson
18. Ougschte 1956

Berenson in Turkish
translated by Levent Yilmaz (VIT '15)

I Tatti'nin Geleceği Hakkında (parçalar)

Ölümünden sonra tüm malvarlığımın ve I Tatti'nin ne olacağı hakkındaki fikirlerimi yazıya dökmek isterim. Günümüzün Batı dünyası taciz altında, itilip kakılıyor ve sürükleniyor. Boş vakit ve sükunet tamamen ortadan kalktı; bu dünya, heyecan içermeyen ilgileri, seyredalmayı, tefekkürü, fikirlerin yavaş yavaş oluşumunu, kişisel bir üslubun mükemmelleştirilmesini dışlıyor, reddediyor. Bu yüzden de benim ilk ve en önemli dileğim, on altı ya da daha fazla öğrenciye boş vakit ve sükunet ortamı yaratabilmek adına burslar vermek. Aslında itiraf etmem gerek ki, I Tatti'ye davetli gelecek olanların benim bütün hayatım boyunca yapmaya uğraştığım ama ancak ucundan başarabildiğim şeyi yapmaya devam etmelerini isterim. Kısaca, bu kurumun filolojik ve antikacı değerlerdense estetik ve insancıl değerleri öne çıkarmasını istiyorum. Eğer olabilirse, davetliler, bir entelektüel grup oluşturacak biçimde ya I Tatti ve binalarında ya da Floransa'da ikamet etsinler. Hiçbir şey, kendi ulusal geleneklerini taşıyan, farklı tavır ve yaklaşımlara sahip yetenekli, olgun bireylerin serbest münakaşasından daha fazla zihin ve kalp açıcı olamaz. Neredeyse tüm sanat ve edebiyat alanlarını kapsayan ve bu alanları anlaşıyor, cazip ve esin verici kılacak tarihsel, filolojik ve eleştirel tüm yanal malzemeleri de içeren bir kütüphane kurdum. Kendisini layıkıyla yetiştirmiş ve I Tatti kütüphanesini kullanacak olanlar, buradan sanatın ne olduğuna ve insanlığı nasıl insanileştirdiğine dair birikimli ve ince zevkli kişiler olarak çıkacaklardır. Kütüphane ayrıca, milliyeti ne olursa olsun, kendisini zenginleştirmek isteyen her ciddi talebeye de açık olmalıdır.

Bernard Berenson
18 Ağustos 1956

Berenson in Yiddish
translated by Daniel Stein Kokin (VIT '14)

אויף דער צוקונפֿט פֿון די טאטי (אויסצוגע)

איך וויל פֿארשרייבן מיינע חלומות בנוגע דער צוקונפֿט פֿון די טאטי און דעם, וואָס זאָל געשען מיט מיין גאנץ פֿארמעגן נאך מיין טויט. אונדזער איצטיקע מערבדיקע וועלט איז אויף צרות! זי איז געפלאָגט, געאיילט, געטריבן, פשוט משוגע. זי פֿארמאָגט נישט קיין שלווה, נישט קיין מנוחה, זי דערלויבט קיין ניישט מחיהדיקע שטרעבונגען נישט, קיין באטראכטונגן, קיין זינלאָזע פֿארטייטשונגען, קיין פֿאמעלעך האַדעווען פֿון אידעעס, קיין משלים זיין פֿון איינזעלענע נוסח. דעריבער איז מיין ערשטער און גרעסטער פֿארלאַנג צו שאַפֿן דעם יסוד פֿאר סטיפּענדיעס (א מחיה!), וואָס געבען שלווה און מנוחה כאָטש זעכצן סטודענטן בעלי כּישרונות. אין א געוויסן זינען, איך בין מודה, זאָלן די סטיפּענדיאטען ממשיך זיין מיט דעם, וואָס איך האָב געפרוּווט צו טאָן אָדער (נעבער!) נאָר שוואַכליך האָב מצליח געווען צו טאָן א גאנץ לעבן. בקיצור, איך וויל, אז דער אינסטיטוט זאָל אונטערשטיצן עסטעטישע און הומאניסטישע אינטערעסן אַנשטאָט פֿילאָלאָגישע און אַנטיקוואַרישע. אויב מעגלעך זאָלן די סטיפּענדיאטען וווינען צוזאמען ווי א קיבוץ פֿון אינטעלעקטואלען ביי די טאטי און אין די שותפֿותדיקע אינסטיטוטן אָדער אין פֿלאָרענץ.

עס איז ניטאָ קיין בעסער מין צו עפֿענן האַרץ און נשמה ווי פֿרייע דיסקוסיעס פֿון באשאַנקענע און זיך מענטשלענע מענטשן, וואָס קומען זיך צונויף פֿון פֿארשיידענע לענדער און מיט אנדערע האַלטונגען און צוגאנגן.

איך האָב אויך געשאַפֿן א גרויסע ביבליאָטעק (טאקע א שיינע!), וואָס פֿארמאָגט כמעט אלס לגבי קונסט און ליטעראטור ווי אויך אלע מקורים סיי היסטאָרישע סיי פֿילאָלאָגישע אָדער קריטישע, וואָס העלפֿן די קונסט צו זיין פֿארשטייִקע, וועקנדיקע און אינספּירירענדיקע. א יונגער מענטש, וואָס האָט זיך גוט אויסגעלערנט און וואָס לערנט זיך ביי די טאטי אין דער ביבליאָטעק זאָל בהכרח ווערן (אויב נישט א מענטש) אוודאי א מבין און א פֿיינשמעקער פֿון אלס וואָס איז קונסט און פֿון אלס וואָס די קונסט האָט געטון צו מאַכן מענטשלעכער די מענטשהייט. די ביבליאָטעק זאָל צוטריטלעך זיין פֿאַר אמתדיק פֿאַרינטערעסירטע סטודענטן פֿון אלע לענדער וואָס קענען מרוויח זיין פֿון איהר.

בערנהארד בן אלבערט (וואלוואַרְאַיענסקי)
י"א אלול תשט"ז

**Printed at I Tatti in June 2015
to celebrate the Directorship of Lino Pertile (2010 - 2015)
& the 150th anniversary of Bernard Berenson's birth (26 June 1865)**

Introduction and editing: Jonathan Nelson
Layout and design: Juliet Strachan
Photo research: Ilaria Della Monica

The documents and photographs relating to Berenson form
part of the Bernard and Mary Berenson Papers at I Tatti

Front cover image: Alessandro Sardelli
Back cover image: Gianni Trambusti

